

BÀI THƯỜNG KHÓ ĐỨC GIÊSU KITÔ

THEO THANH GIOAN (18,1-19,42)

TV: Bài thường khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Gio - an.

Khi ấy, Chúa Giê - su đi với các môn đệ sang qua suối Xê - rông,

ở đó có một khu vườn, Người vào đó cùng với các môn đệ.

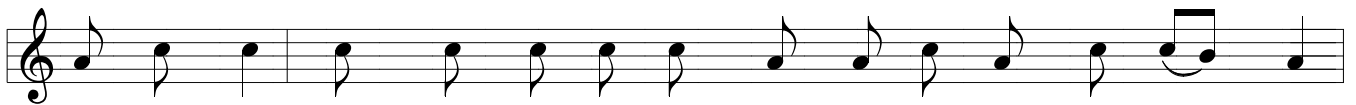
Giu - đa là kẻ sẽ nộp Người, đã biết rõ nơi đó, vì Chúa Giê - su thường

đến đấy với các môn đệ. Nên Giu - đa dẫn tới một toán quân cùng với

vệ binh do các thượng tế và biệt phái cấp cho, nó đến đây với đèn đuốc

và khí giới. Chúa Giê - su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình,

nên Người tiến ra và hỏi chúng rằng: CK: "Các người tìm ai?"

TV: Chúng thưa lại rằng: CĐ: "Giê - su Na - gia - rét". CK: Chúa Giê - su bảo rằng:

CK: "Ta đây (i)" TV: Giu - đa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn chúng.

Nhưng khi Người vừa nói Ta đây, bọn chúng giật lùi lại và ngã xuống đất.

TV: Người lại hỏi chúng rằng: CK: "Các người tìm ai?" TV: Chúng thưa rằng:

CK: "Giê-su Na-gia-rét". TV: Chúa Giê-su đáp lại rằng: CK: "Ta đã bảo các người

rằng: Ta đây. Vậy nếu các người tìm bắt Ta, thì hãy để cho những người này đi".

TV: Như thế là trọn lời đã nói: Con chẳng để mất người nào trong những kẻ

Cha đã trao phó cho con. Bấy giờ, Si-mon Phê-rô có sẵn thanh gươm,

liền rút ra đánh tên đầy tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải. Đầy tớ ấy

tên là Man-cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng: CK: "Hãy xỏ gươm vào bao.

Chén Cha Ta đã trao, lẽ nào Ta không uống" TV: Bấy giờ, toán quân,

trưởng toán và vệ binh của người Do thái bắt Chúa Giê-su trói lại.

Chúng điệu Người đến nhà ông An-na trước, vì ông ta là nhạc phụ của Cai-pha,

đương làm thượng tế năm ấy. Chính Cai-pha là người đã giúp ý kiến này cho

người Do thái: để một người chết thay cho toàn dân thì lợi hơn.

Còn Si - mon Phê - rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giê - su.

Môn đệ này quen với vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê su

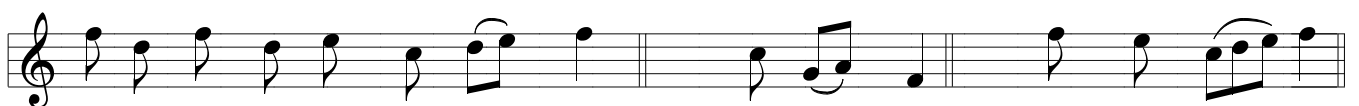
vào trong sân vị thượng tế. Còn Phê- rô đứng lại ngoài cửa

Vậy môn đệ kia là người quen với vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa,

và dẫn Phê-rô vào. Cô nữ tỳ gác cửa liền bảo Phê- rô rằng: TN: "Có phải ông

cũng là môn đệ của người đó không?" TV: Ông đáp rằng: TN: Tôi không phải đâu"

Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đống lửa, và đứng đó mà sưởi vì trời lạnh,

Phê - rô cũng đứng sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giê - su về môn đệ

và giáo lý của Người. Chúa Giê - su đáp rằng: CK: "Tôi đã nói công khai

trước mặt thiên hạ, tôi thường giảng dạy tại hội đường và trong đền thờ,

nơi mà các người Do thái thường tụ họp, tôi không nói chi thắm lên cả,

tại sao ông lại hỏi tôi? Ông cứ hỏi những người đã nghe tôi về những điều

tôi đã giảng dạy, họ đã quá rõ điều tôi nói". TV: Nghe vậy, một tên vệ binh

đứng đó vả mặt Chúa Giê-su và nói rằng: TN: "Anh trả lời vị thượng tế như vậy ư?"

TN: Chúa Giê - su đáp rằng: CK: "Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó.

Còn nếu Ta nói phải, thì tại sao anh lại đánh Ta?" TV: Rồi An-na cho giải Người

vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai-pha. Lúc ấy, Si-mon Phê-rô đang đứng sưởi

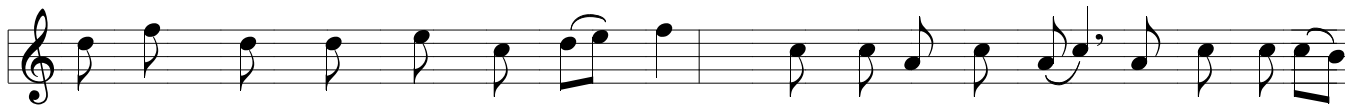
Họ bảo ông rằng: TN: "Có phải ông cũng là môn đệ của người đó không?"

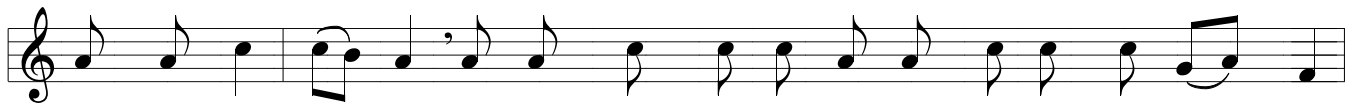
TV: Ông chối và nói rằng: TN: "Tôi không phải đâu" TV: Một tên thủ hạ của vị thượng tế

có họ với người bị Phê-rô chém đứt tai cãi lại rằng: TN: "Tôi đã chẳng thấy ông

ở trong vườn cùng với người đó sao?" TV: Phê rô lại chối nữa, và ngay lúc đó

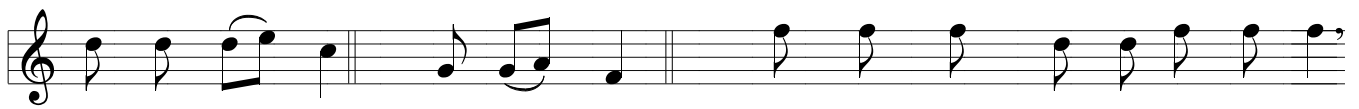
gà liền gáy. Bấy giờ, họ điệu Chúa Giê-su từ nhà Cai-pha đến pháp đình.

Lúc đã sáng, và họ không vào pháp đình, để khỏi bị nhớ bản, và để có thể ăn lễ

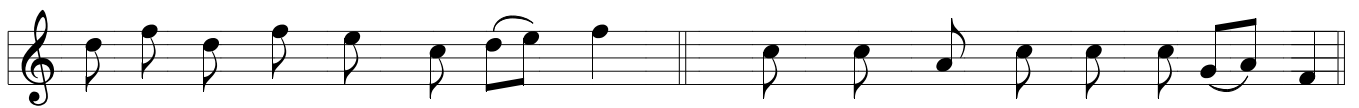
Vượt qua. Vậy Phi-la-tô ra ngoài gặp họ và bảo rằng: TN: "Các người tố cáo người

này về điều gì?" TV: Họ đáp rằng: CD: "Nếu hấn không phải là tay gian ác

chúng tôi đã không nộp cho quan" TV: Phi-la-tô bảo họ rằng: TN: "Các ông cứ bắt

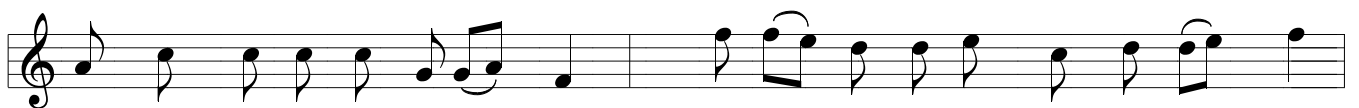
và xét xử theo luật của các ông". TV: Nhưng các người Do thái đáp lại rằng:

CD: "Chúng tôi chẳng có quyền giết ai" TV: Như thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giê-su

đã nói trước: Người sẽ phải chết cách nào. Bấy giờ, Phi-la-tô trở vào pháp đình

gọi Chúa Giê-su đến và hỏi rằng: TN: "Ông có phải là Vua người Do thái không?"

CG:

TV: Chúa Giê-su đáp rằng: Quan tự ý nói thế, hay là có người khác nói với quan về tôi.

TV: Phi-la-tô đáp rằng: TN: "Ta đâu phải là người Do thái, nhân dân ông cùng các

thượng tế đã trao nộp ông cho ta, ông đã làm gì?" TV: Chúa Giê-su đáp rằng:

CK: "Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này,

thì những người của tôi đã chiến đấu, để tôi không bị nộp cho người Do thái,

nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này" TV: Phi-la-tô hỏi lại rằng:

TN: "Vậy ông là vua ư?" TV: Chúa Giêsu đáp rằng: CK: "Quan nói đúng, tôi là Vua.

Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về chân lý.

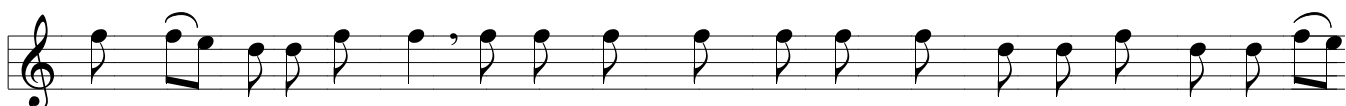
Ai thuộc về chân lý thì nghe tiếng tôi" TV: Phi-la-tô hỏi Người rằng:

TN: "Chân lý là cái gì?" TV: Nói lời này xong, ông lại ra gặp các người Do thái

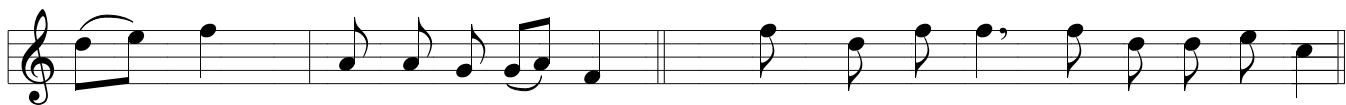
và bảo họ rằng: TN: "Ta không thấy nơi người này có lý do để khép án.

Nhưng theo tục lệ các người, ta sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp lễ

Vượt qua. Vậy các người có muốn ta phóng thích Vua người Do thái cho các

người chẳng? TV: Họ liền la lên rằng: CD: "Không phải tên đó, nhưng là Bara ba"

TV: Baraba là một tên cướp. Bây giờ, Philatô truyền đem Chúa Giêsu đi mà đánh đòn.

Các binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn, đội lên đầu Người, và chúng mặc cho

Người một áo choàng đỏ. Rồi chúng đến gần Người và nói rằng

CD: Tâu Vua người Do thái TV: Và vả mặt Người.

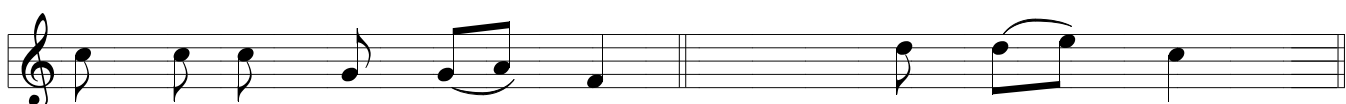
Phi-la-tô lại ra ngoài và nói rằng: TN: "Đây ta cho dẫn

người ấy ra ngoài cho các người, để các người biết rằng, ta không thấy nơi người ấy

một lý do để kết án" TV: Bây giờ, Chúa Giê-su đi ra, đội mão gai và khoác áo đỏ.

Phi-la-tô bảo họ rằng: TN: "Này là Người".

TV: Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to rằng:

CD: "Đóng đinh nó vào thập giá! Đóng đinh nó vào thập giá!"

TV: Phi-la-tô bảo họ rằng: TN: "Đây các người cứ bắt, và đóng đinh ông vào thập giá,

phần ta, ta không thấy lý do nào kết tội ông" TV: Các người Do thái đáp lại rằng:

CD: "Chúng tôi đã có luật, và theo luật đó, nó phải chết, vì nó tự xưng là con Thiên Chúa.

TV: Nghe lời đó, Phi - la - tô càng hoảng sợ hơn. Ông trở lại pháp đình

và nói với Chúa Giê - su rằng: TN: "Ông từ đâu đến?" TV: Nhưng Chúa Giê - su

không đáp lại câu nào. Bấy giờ, Phi la tô bảo Người rằng: TN: "Ông không nói với ta ư,

Ông không biết rằng ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá, và cũng có quyền

tha ông sao?" TV: Chúa Giê - su đáp rằng: CK: "Quan chẳng có quyền gì trên tôi

nếu từ trên không ban cho. Vì thế nên kẻ nộp tôi cho quan, mắc tội nặng hơn"

TV: Từ lúc đó, Phi-la-tô tìm cách tha Người, nhưng các người Do thái la lên rằng:

CD: "Nếu quan thacho nó, quan không phải là trung thần của Xê-za-rê, vì ai xưng

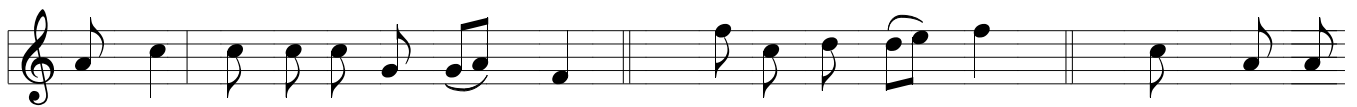
mình là vua, kẻ đó chống lại Xê - za - rê". TV: Phi - la - tô vừa nghe lời đó,

liền cho điệu Chúa Giê-su ra ngoài, rồi ông lên ngôi tòa xử, nơi gọi là nền đá,

tiếng Do thái gọi là Ga - ba - tha. Lúc đó, vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị lễ

Vượt qua. Phila tô bảo dân rằng: TN: "Đây là Vua các người" TV: Nhưng họ càng

la to rằng: CD: "Giết đi, giết đi, đóng đinh nó vào thập giá!"

TV: Phi- la- tô nói rằng: TN: "Ta đóng đinh vua các người ư?"

TV: Các thượng tế đáp rằng: TN: "Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Xê zarê"

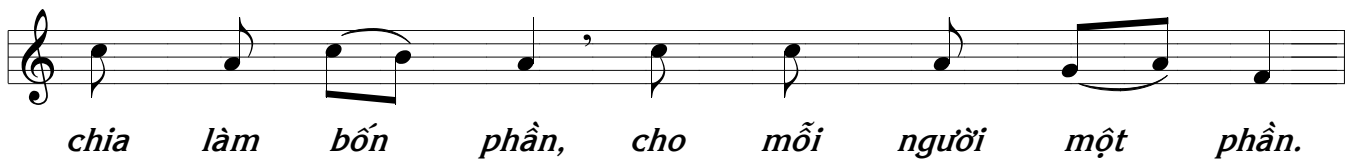
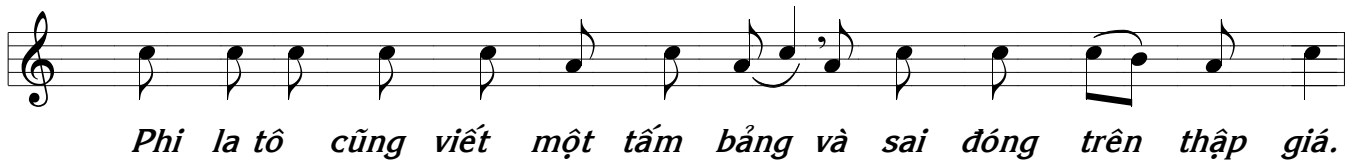
TV: Bảy giờ, quan giao Người cho họ đem đóng đinh, vậy họ điệu Chúa Giê-su đi.

Và chính Người vác thập giá đến nơi kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do thái gọi là Gol go tha

Ở đó, họ đóng đinh Người trên thập giá, cùng với hai người khác nữa:

dan liền từ trên xuống dưới. Họ bảo nhau rằng: CD: "Chúng ta đừng xé áo này

nhưng hãy rút thăm xem ai được thì lấy". TV: Hầu ứng nghiệm lời Kinh thánh:

"Chúng đã chia nhau các áo Ta, và đã rút thăm áo dài của Ta".

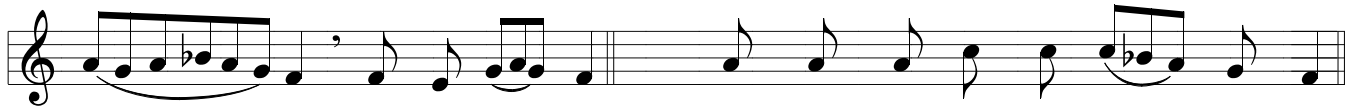
Chính quân lính đã làm điều đó. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su lúc đó có Mẹ Người,

cùng với chị Mẹ Người là Ma-ri-a, vợ ông Clo-pas và Ma-ri-a Ma-đa-lê-na.

Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê-su thưa cùng Mẹ rằng:

CK: "Hỡi bà, này là con bà" TV: Rồi Người lại nói với môn đệ rằng:

CK: "Này là Mẹ con" TV: Và từ giờ đó, môn đệ đã lãnh nhận bà về nhà mình.

Sau đó, vì biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để lời Kinh thánh được ứng nghiệm,

Chúa Giê - su nói rằng: CK: "Ta khát ư" TV: Ở đó có một bình đầy giấm.

Họ liền lấy miếng bông biển thấm đầy giấm, cắm vào đầu ngành cây hương thảo

đưa lên miệng Người. Khi đã ném giã rồi, Chúa Giê - su nói rằng:

CK: "Mọi sự đã hoàn tất" TV: Rồi Người gục đầu xuống trút hơi thở cuối cùng.

(QUÌ GỐI, THINH LẶNG TRONG GIẤY LÁT)

Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ,

để tội nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sabat, vì ngày Sa bat là ngày đại lễ,

nên người Do thái xin phi la tô cho đánh giập ống chân tội nhân, và cho cắt xác

xuống. Quân lính đến đánh giập ống chân của người thứ nhất và người thứ hai,

cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giê-su,

họ thấy Người đã chết, nên không đánh giập ống chân Người nữa, tuy nhiên

một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra.

Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật.

Và người đó biết rằng mình nói thật, để cho các người cũng tin nữa.

Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh thánh:

"Người ta sẽ không đánh giập một cái xương nào của Người".

Lời Kinh thánh khác rằng: "Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua".

Sau đó, Giu-se người xứ A-ri-ma-thi-a, môn đệ Chúa Giê-su

nhưng thâm kín, vì sợ người Do thái, xin Phi-la-tô cho phép cất xác Chúa Giê-su

Phi-la-tô cho phép. Và ông đến cất xác Chúa Giê-su.

Ni-cô-đê-mô cũng đến, ông là người trước kia đã đến gặp Chúa Giê-su ban đêm.

Ông đem theo chừng một trăm cân mộc dược, trộn lẫn với trầm hương.

Họ lấy xác Chúa Giê-su và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm

theo tục khâm liệm người Do thái. Ở nơi Chúa chịu đóng

đinh có một khu vườn, và trong vườn có một ngôi mộ mới, chưa chôn cất ai.

Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do thái, và ngôi mộ

lại rất gần, nên họ đã mai táng Chúa Giê-su trong mộ đó.